

Tilslutning, men den var jo rigtigt nok ogsaa ret betinget. Det ærede Medlem sagde, at i Princippet havde han ikke noget derimod, og det er jo altid et Fremskridt. Det er jo altid godt, naar man i Princippet er for at fremme en Sag, saa kommer man vel efterhaanden til den fulde Opfyldelse deraf. Jeg vilde dog hellere have set, at det ærede Medlem havde sagt, at Princippet, at forkorte Arbejdstiden for visse Arbejdere, var rigtigt, og at man derfor snarest mulig burde komme dertil ved en almindelig Lovbestemmelse. Jeg kunde forstaa, om det ærede Medlem havde sagt: Princippet, at indskrænke Arbejdstiden til 8 Timer straks, er forkert, men lad os saa nøjes med 9 Timer nu, det vil jeg stille Ændringsforslag om. Dette kunde jeg have forstaaet, og det synes jeg, der vilde have været Mening i. Men en Tilslutning, der er saa betinget som det ærede Medlems, er af mindre Værdi. Det ærede Medlem sagde, at det vilde være urimeligt at fastsætte lige Arbejdstid for alle Erhverv, men det er der jo heller ingen, der siger, at man skulde. Forslaget gaar kun ud paa, at Maksimalarbejdstiden skal være 8 Timer, den kan altsaa meget godt i forskellige Erhverv være kortere, thi der er ganske sikkert Erhverv, hvor det vilde være godt, om Arbejdstiden var mindre end 8 Timer.

Hermed skal jeg slutte mine Bemærkninger til de forskellige ærede Talere, idet jeg naturligvis anbefaler, at dette Forslag behandles velvilligt af det høje Ting, men paa en saadan Maade, at man ikke pro forma sender Sagen i Udvalg, der saa sammenkaldes til et konstitueret Møde, i hvilket man vælger en Formand, som intet videre foretager sig i Sagen, -- men paa den Maade, at man vælger et Udvalg, som virkelig skal have den Opgave med Alvor at se at bringe noget ud af Forslaget, om ikke andet, saa dog i alt Fald en Statistik, for det synes jeg nok, man skylder Arbejderne, naar de komme og anmode Lovgivningsmagten om noget. Den Behandling, Forslaget fik sidste Gang, var noget af en Fornærmelse, naar en stor Befolkningsklasse ønsker Lovgivningsregler, bør man tage Hensyn dertil. Naar man fra en bestemt Side i Landet, f. Eks. fra Landbrugets Side, anmoder om, at der skal tages Hensyn til deres Ønsker, og at man skal behandle et foreliggende Forslag paa en bestemt Maade, tager man jo i Reglen Hensyn dertil, selv om det kun er en ganske lille Kreds, der ønsker det, naar blot Kravet kommer fra de besid-

dende, fra dem, der ere Indehavere af Produktionsmidlerne. Men jeg synes da, at man i saa meget højere Grad har at tage Hensyn dertil, naar den store Befolkningsklasse, Arbejderne, kommer og anmoder Folketinget om, at det vil tage sig af deres Sag.

Sveistrup: Jeg finder Anledning til at fremhæve, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ikke modsagde mine Udtalelser om, at hvis de Herrer kunde gennemføre Loven i dette Øjeblik, lode de det nok være.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Martin Olsen): Jeg vil blot gøre en Bemærkning til det ærede Medlem, der nu satte sig. Han tvivlede om, at Socialdemokraterne, hvis de havde Magten nu, vilde gennemføre dette Forslag. Jeg kan forsikre det ærede Medlem dyrt og helligt, at hvis Socialdemokraterne havde Magten nu, havde vi ogsaa 8 Timers Arbejdsdag.

Rasmus Hansen: Jeg agter ikke at optage nogen Debat med det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), men der er dog en Bemærkning, jeg vil gøre. Naar det ærede Medlem sagde, at mine Udtalelser med Hensyn til den personlige Frihed var nærmest kun Fraser, skal jeg dertil bemærke, at det forekom mig, denne Udtalelse ikke var korrekt. Jeg mener, at den personlige Frihed bør ikke indskrænkes, undtagen naar det er nødvendigt af Hensyn til offentlige Interesser. Det er det eneste Tilfælde, i hvilket den bør indskrænkes. Jeg kan nu ikke se, at det offentlige Interesser kræver, at en saadan Indskrænkning finder Sted her.

Saa siger det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds, at jeg var helt forkert underrettet, naar jeg nævnte Arbejdsforsikringsraadet. Jeg sagde maaske Arbejderforsikringsraadet, men har i alt Fald ment Arbejdsraadet ifølge Loven af 1901, og jeg tror, at hvis det ærede Medlem vil studere den Lov, vi fik i 1901, angaaende Arbejde i Fabrikker og fabriklignende Virksomhed, saa tror jeg det ærede Medlem vil komme til det Resultat, at vi her i Folketingets Venstre og i det hele taget altid her i Folketinget have været lydhøre med Hensyn til at fremme social Lovgivning, ikke blot paa dette Omraade, men ogsaa paa andre. Loven af 1901 søger at sikre Arbejderne mod at blive misbrugte, navnlig som Børn og unge